

I.РАБОТ. Казвамъ му на това момче,/ сочи II.раб./ че зная църъ за моите очи, а то се смъе. Та, за очила - презъ връме на работа, може. Ама за иначе, за постоянно - не си маскаря азъ лицето на стари години. Така. Хайде сега, съ здраве./излиза/

ЛЪКАРЯ. Втори по редъ./става II.раб. и мъчаливо влизатъ въ приемната/

V.РАБОТ. Какво му е, та е толкова склонналь?

IV.РАБОТ. Гледа си хала човъка.

VII.РАБОТ. Нъма да го сяде. Казватъ "кrottката" го е хванала здраво.

III.РАБОТ. При тия миризми...

/съвсъмъ близо се чува парната свирка на фабриката, която дава три последователни сигнала. Една минута вце пленение/

III.РАБОТ./съ умъсъ/ Какво?...

IV.РАБОТ. Колко пъти свири?...

V.РАБОТ. А? Колко пъти?.../изведнахъ/ Три пъти!...

VII.РАБОТ. Злополука!... Пакъ ли?... Еее-ехъ, пакъ ли, пакъ ли?...

ЛЪКАРЯ./влиза/ Колко пъти свири?...

VII.РАБОТ./мрачно/ Три пъти...

ЛЪКАРЯ. Защо свири?... не тръсваше да свири... само треволи работниците... Не тръбваше да свири...

VII.РАБОТ. Нека... нека... Да чуятъ... Нека чуятъ...